

222

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 lipca 1968 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowny, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XII ust. 2 Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowny, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 25, poz. 167), następujące państwa złożyły Rządowi Stanów Zjednoczonych Meksyku dokumenty ratyfikacji powyższej konwencji:

Filipiny	dnia 5 kwietnia	1966 r.
Norwegia	dnia 20 stycznia	1967 r.
Szwecja	dnia 20 stycznia	1967 r.
Brazylia	dnia 8 lutego	1967 r.
Czechosłowacja	dnia 27 lipca	1967 r.

Zgodnie z artykułem XIII ust. 1 tej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Filipin dnia 4 lipca 1966 r., w stosunku do Norwegii oraz Szwecji dnia 20 kwietnia 1967 r., w stosunku do Brazylii dnia 9 maja 1967 r., a w stosunku do Czechosłowacji dnia 25 października 1967 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem XIV ust. 2 tej konwencji następujące państwa złożyły Rządowi Stanów Zjednoczonych Meksyku dokumenty przystąpienia do niej:

Rumunia	dnia 21 kwietnia	1965 r.
Austria	dnia 21 grudnia	1965 r.
Irlandia	dnia 19 stycznia	1966 r.
Kolumbia	dnia 2 maja	1966 r.
Dania	dnia 20 stycznia	1967 r.
Liban	dnia 21 lutego	1967 r.
Włochy	dnia 15 maja	1968 r.

Zgodnie z artykułem XIV ust. 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rumunii dnia 20 lipca 1965 r., w stosunku do Austrii dnia 21 marca 1966 r., w stosunku do Irlandii dnia 19 kwietnia 1966 r., w stosunku do Kolumbii dnia 31 lipca 1966 r., w stosunku do Danii dnia 20 kwietnia 1967 r., w stosunku do Libanu dnia 22 maja 1967 r., natomiast w stosunku do Włoch wchodzi ona w życie dnia 13 sierpnia 1968 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem XVI ust. 1 powyższej konwencji Wielka Brytania oświadczeniami złożonymi w niżej podanych datach rozciągnęła stosowanie tej konwencji na następujące terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialna:

dnia 10 grudnia 1964 r. — Rodezja Południowa,
dnia 15 marca 1967 r. — Bahama, Bermudy, Brytyjskie Terytorium Antarktyczne, Honduras Brytyjski, Wyspy Salomona, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Kajmany, Wyspy Normandzkie, Wyspy Falklandzkie, Fidżi, Gibraltar, Wyspy Gilberta i Ellice, Hongkong, Wyspa Man, Mauritius, Montserrat, Wyspa Świętej Heleny, Seszele, Wyspy Turks i Caicos, bazy Akrotiri i Khekelia pod suwerennością Wielkiej Brytanii na terytorium Republiki Cypru.

Zgodnie z artykułem XVI ust. 2 konwencji weszła ona w życie w odniesieniu do Rodezji Południowej dnia 10 marca 1965 r., a w odniesieniu do pozostałych wymienionych wyżej terytoriów dnia 13 czerwca 1967 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz